

Tidskriften

BÅGSKYTTEN

Årgång: 52 Nr 9 1999

Månadens reportage
Caroline Patie

Junior-EM i Tavla

Stipendium till
Madelene Blomqvist
Eskilstuna BS

3D-SM i Uppsala

Caroline Patic

Caroline Patic

”Och när det var klart var det bara guldfinalen kvar, nästa dag mot Serena Pisano från Italien! Då var det ”no mercy” som gällde och så tog jag guldmedalj!

I detta det sista septembernumret på den här sidan tusentalet skall ni få möta en målmedveten dam vid namn Caroline Patic. Det blir ett något annorlunda reportage, här berättar hon själv.

”Karriären”: Jag började skjuta ungefär när jag var 10-11 år, och det är pappas förtjänst, han fick mig att börja, eftersom han alltid hållit på med bågskytte.

I mitt första inomhus-SM tog jag brons, sen silver två år i rad och sista året i 13-klassen tog jag guld. Sen gick jag upp i 16-klassen och satte ett svenskt rekord och så tog jag SM-guld.

Utomhus har jag inte skjutit så mycket, det var först nu i år som jag satsade på tavla och så kom jag med i juniorlandslaget och sköt EM i England i augusti där jag tog guld. Nästa år ska jag försätta skjuta tavla och även satsa på fält.

Vem är Caroline: 15-åring som går första året på medielinjen på gymnasiet. Gillar att skjuta såklart, shoppa, gå på bio, resa m.m.

Faktarutan:

Namn: Caroline Patic
Ålder: 15 år
Antal skjutår: ca 5
Hemmaklubb: Kungsängens BSK
Bågsort: PSE Mach 5
Intressen: Bågskytte, shoppa, bio, massor!

Skolan och bågskyttet: I 9:an var det jättemycket plugga för att få så bra slutbetyg, så det blev inte så mycket bågskytte då tyvärr, det är ju en grej man inte kommer ifrån. Man måste lägga ner mycket tid på skolan och då blir det inte så mycket tid över till bågskytte, men man får försöka så gott det går.

Varför just bågskytte: Pappa har alltid skjutit, så det var inte så konstigt att jag började! Tycker att det är kul och vill satsa på det nu. En bra sport är det, men det är tråkigt att det aldrig hörs någonting om bågskytte på TV och i tidningar, många vet dessutom knappt vad det är för något. Det är väldigt tråkigt.

Vad säger kompisarna: De tycker att det är kul när det går bra för mig, men annars är det inte speciellt intresserade.

Tavel-EM: En otrolig upplevelse! Lärarik och rolig tävling som "gav" väldigt mycket, Vi hade jättekul, och det var en väldigt

bra stämning. Jättebra ledare som ställde upp hela tiden och var schysta. En rolig sak som jag tror att det flesta länder minns av de svenska tjejerna var att vi "hördes" hela tiden. Vi var på väldigt gott humör och skrattade hela tiden. Det var många som märkte oss så att säga.

Första tävlingsdagen sköt vi en hel FITA och jag kom

två i själva "grundomgången". Nästa dag så blev det så att jag fick skjuta mot Sara i åttondelsfinalen, då var jag nervös!

Jag gick vidare och fick skjuta mot en Slovenska. Även det gick bra, nästa motståndare blev en Turkiska. Och när det var klart var det bara guldfinalen kvar nästa dag mot Serena Pisano från Italien! då var det "no mercy" som gällde och så tog jag guldmedalj!

Varför har Sverige så bra bågskyttejuniorer:

Jag tror att det är för att Sverige har en så otroligt bra stil, tekniskt sett. Det är väldigt viktigt för att skyttet skall fungera bra hela tiden. Jämfört med många andra länder som jag såg på EM:et så är Sverige tekniskt överlägsna.

Det är också så att Sverige är seriösa och tränar bra. Med en bra grundteknik kommer resten på köpet.

Träningen inför EM: Jag tränade bågskytte nästan varje dag och kände att jag byggde upp styrkan mer och mer. Då klarar man att skjuta mycket utan att bli trött. Helgen innan vi åkte till England var alla tjejer i landslaget hemma hos mig. Vi tränade tillsammans och det funkade bra.

Bra form, hur känns det: Det är skönt när allt funkar som det ska både på träning och tävling, man känner sig lugn, "stark" och målmedveten.

EM-final: Det var så kul, för så lugn som jag kände mig under finalen, så lugn var jag inte under hela tävlingen! Det kändes så bra att veta att jag hade "stöd" bakom mig och att pappa och mamma satt hemma och höll tummarna! Även om inte pappa var med som "coach" så klarade Peder och Gullimar av det jobbet otroligt bra.

Det kändes även tryggt att ha Linda framme vid tavlan för att kontrollera så att allt gick rätt till. Och så klart, den svenska hejarklacken som satt och hejade på mig! Jag var faktiskt inte nervös under hela EM:et, men så lugn som jag kände mig i finalen har jag nog aldrig känt mig. Jag tänkte, liksom, att "det här kommer att gå väldigt bra" och det gjorde det också (även om Italienerna försökte psyka ner mig!!!).

Överst på pallen: Kändes helt perfekt! En underbar känsla som jag inte kan beskriva.

Framgång och motgång: Jag har ju skjutit hela tiden sen jag började och inte känt att jag haft några speciella "motgångar". Det skall i så fall vara att jag inte sköt speciellt mycket under ca ett år, 98. Det var synd att jag "missade" nästan hela det året. Fast nu vill jag bara se framåt mot mer i tävling och framgång!

Efter den presentationen får vi tacka Caroline för det och uppvisningen på EM...och så lycka till i fortsättningen förstås.

Caroline Patie, Europamästarinna

